

279959

E. O.

Anul II.

1-15 Ianuarie 1925

Nr. 1-2.

ȘCOALA NOASTRĂ

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL REVIZORATULUI ȘCOLAR, AL
COMITETULUI ȘCOLAR JUDEȚEAN ȘI AL ASOCIAȚIEI
INVĂȚĂTORILOR DIN JUDEȚUL SĂLAJ

NOILE CONSTRUCȚII ȘCOLARE DIN JUD. SĂLAJ :

Școala primară de stat din comuna Zalnoc.

CUPRINSUL:

Câteva elemente de igienă școlară: *Nicolae Nistor*. — Activitatea extra-școlară: *Ioan Mango*. — Școala prim. de stat din Zalnoc — Un discurs cetit: *Emil Pocola*. — Ingrijirea corpului copilului: *Teodor Ilea*. — Gânduri de anul nou: *Emil Pocola*. — Crăciunul la grădina de copii și școala din Tășnad: *Gheorghe Nichita*. — Invățătorul ca factor de propagandă culturală: *I. Mango*. — Cronica — Partea oficială.

Bibl. Univ. Cluj.

Nr. 192

316

31

ȘCOALA NOASTRĂ

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

219959

Câteva elemente de igienă școlară

Întreținerea localului, curățenia internă a saalelor de învățământ, păstrarea rechizitelor și a mobilierului, curățenia corporală a elevilor, curtea școlii.

Prin noua lege a comitetelor școlare s'a creiat o resursă precisă pentru întreținerea localurilor școlare. Fiecare comună trebuie să plătească comitetului școlar 14% din totalul veniturilor. Nu este locul aicea să discut, dacă această sursă este suficientă pentru acoperirea cheltuelilor reclamate de o bună stare igienică a edificiului școlar, ci constat numai faptul, că s'a alocat o sumă anumită și pentru acest scop, rămânând ca timpul să cristalizeze într'o formă desăvârșită raportul de colaborare și sprijinul ce trebuie să-l aibă comitetul școlar comunal din partea comunei politice și a comitetului școlar județean mai ales atunci, când comuna nu ar avea acoperirea integrală a acestor cheltueli.

* * *

În acești 6 ani din urmă s'au realizat progrese mari — în ce privește igiena școlară, totuși mai este foarte mult de făcut. Vechea stare, caracteristică școlilor confesionale din trecut mai perzistă și astăzi deși într'o formă îndulcită.

Orice observațiuni ar face organul de control cu ocaziunea inspecției școlare, totuși îndreptarea nu vine decât încetul cu încetul. Cred, că o rezumare a acestor

observațiuni și-o grupare a lor după natura și importanța ce-o au pentru învățământ este necesară. Învățătorul să aibă în orice moment în fața sa tabloul viu al tuturor lacunelor și scăderilor, cu cari se mai luptă învățământul nostru, precum și căile pentru delăturarea acestor rele.

Intreținerea localului. Chestiunea aceasta se poate privi mai mult ca o problemă de gospodărie materială a școlii, care are atingeri cu igiena, numai când neglijența factorilor locali cu răspundere, ar fi așa de mare, încât starea localului ar periclita sănătatea elevilor.

Prin instrucțiunile, cari s'au dat pentru întocmirea bugetelor și dispozițiunile complimentare, publicate în revistă la partea oficială, s'au arătat lămurit toate acele măsuri, cari trebuiesc luate pentruca școlile să nu ajungă în această situație.

Curățenia școlilor de învățământ și îngrijirea rechizitelor. La noi s'a încuibat credința, că întrucât condițiile de traiu ale țaranului — la el acasă — lasă de dorit sub raportul higienic, nici la școală copilul său n'are lipsă de multă îngrijire. Aerizarea sălilor, măturatul și ștergerea prafului, spălatul băncilor și a podelelor sunt operațiuni, cari se fac fără prea multă regularitate și de multeori așa de superficial, încât nici se mai poate vorbi de igienă în astfel de localuri. Învățătorul trebuie să înțeleagă, că greutățile carierii, de cele mai multeori le simte tocmai în urma faptului, că nu dă atențiunea cuvenită acestor „mărunțișuri“ de igienă școlară. Zilele trecute am fost într'o școală unde era depozitat atâta praf — pe catedră puteai scrie cu degetul — încât după o oră de examinare aveai senzația — în gură și în nas — că te găsești la o mașină de treerat tocmai acolo unde curge pleava! Și în astfel de condițiuni lucrează ani de zile. Și ce simplu ar fi, dacă s'ar

lua măsuri, ca cel puțin tot la 15—30 zile să se spele podelele cu leșie și să se supravegheze mai de aproape măturatul zilnic.

După fiecare oră de curs să se deschidă fereștrile. În teorie toată lumea știe, că această operațiune este foarte igienică și ce puțini o fac în practică! Fie, ca să nu se răcească sala — iarna mai ales — fie din lene sau superficialitate, se țin copiii câte 3—4 ore în șir fără pic de aer, iar când faci inspecțiia ai să găsești o lume de copii lăncedă, care se mișcă greoiu, e lipsită de-o judecată sănătoasă și poartă înscrisă pe față lipsa de aer și de mișcare.

Rechizitele școlare trebuiesc așezate într'un dulap, curățite la intervale dese și nu lăsate să le acopere praful și uitarea pe sub catedră sau pe de-asupra dulapurilor.

Curățenia corporală a elevilor. Elevii trebuie să fie inspectați în fiecare dimineață și învățați să se spele pe gât, pe cap și pe ochi. Fetițele să se peptene. Să nu stea cu năframele pe cap sau învelite la gât cu niște cârpe groase, cari le țin țapene, ca pe niște pachete de haine. Elevii să fie obișnuiți a-și tăia unghiile, căci sub ele se depozitează multă murdărie, pe care o introduc cu degetele în gură și în nas. În fiecare școală ar trebui să se fixeze niște cuiere de lemn, fie în antișambră, fie în sala de clasă, unde să se așeze pălăriile și hainele groase ale elevilor. Să nu se permită ca elevul să-și țină sacul cu cărțile atârnat de gât tot timpul prelegerilor. Ramele tăblițelor să se spele în fiecare Sâmbătă de către toți elevii, iar învățătorul să controleze acest lucru. De tăblițe să se atârne o petică udă cu care să se ștergă ce s'a scris, aceasta, pentru a desbăra pe elevii noștri de uritul obicei, care se practică aproape în toate școlile: *se udă tăblița cu limba, sau se scuipe pe ea și se șterge apoi cu mâneca cămășii sau a surtucului.*

Apa de băut să se țină într'un loc ferit — și într'un vas închis — desinfectându-se des ulcelele cu cari se servesc elevii. Batista de buzunar elevilor noștri le este necunoscută, tot școlii îi revine deci datoria de-a o face cunoscută și de-a fi întrebuințată cel puțin la zile mari, dacă nu întotdeauna.

Curtea școlii. Cu puțină oboseală și spirit de inițiativă s'ar putea face ca ogrăzile școlilor să fie mai puțin noroioase. Imi spunea un învățător, că timp de două luni, a obligat pe fiecare elev să aducă câte trei petri de mărimea pumnului, cu cari s'a pordosit curtea școlii, de și se pare astăzi că e asfaltată.

Nenorocitul obicei pe care îl are în general neamul nostru, de-a murdări toată curtea, trebuie stârpit cu cea mai mare severitate, căci toată această murdărie o cară elevii pe încălțăminte în sala de clasă și o respiră în formă de praf laolaltă cu învățătorul!

Aceste observațiuni, cari nu sunt făcute din dragostea de-a critica, le pun la îndemâna învățătorilor — în firma convingere — că se va munci în viitor pentru delăturarea lor, pentruca cât mai curând să ajungem la încetățenirea — în școlile noastre — a unor deprinderi și moravuri, *cari să nu mai fie certate cu cele mai elementare cerințe de igienă școlară.*

Zălau, în ziua de Bobotează.

Nicolae Nistor.

Activitatea extrașcolară

(Continuare 4.)

Activitatea învățătorului, începută în școală numai atunci va fi o muncă completă, de valoare și folositoare dacă va urmări pe elevi și după terminarea școlii și se va estinde și la poporul adult. Aceasta este *activitatea post-școlară*.

„Adevărata activitate socială și culturală se îndreptează însă spre popor. Ea se poate manifesta în formele cele mai felurite. E destul ca învățătorul să privească în viața satului, în gospodărie, să cerceteze cerințele sufletești, înclinările poporului și-și va da bine seamă de cea ce va trebui să întreprindă ca să răspundă cerințelor care izvoresc din nevoile și împrejurările locale. Toate organizațiunile trebuie să tindă spre ridicarea nivelului cultural și moral, îmbunătățirea stării economice și educația socială a poporului“.

„Activitatea socială trebuie să ia pe individ ca membru al societății și să-l perfecționeze ca atare, prin operele de educație socială, având la bază ideia *asociațiunii*.*)

În cadrele activității post-școlare, învățătorul va crea și pune în lucrare organizațiile, ce urmează :

1. *Societățile pentru tinerime*. Copiii eșiți din școala primară nu intră de-a dreptul în rândurile oamenilor adulți. Până la căsătorie aparțin tineretului. În vârsta aceasta, care este cea mai primejdioasă, nu pot fi lăsați de capul lor, fără nici un control. Pentru a putea fi supravegheați și scutiți de multe ispite și ocaziuni demoralizatoare, vor fi intruniți în *societăți* cu statute aprobate de forurile competente.

În cadrul acestor societăți se va continua educația începută în școală. Vor ceti cărți și reviste bune, li-se vor ținea conferințe

*) Instrucțiunea Casei Școalelor, Nr. 9818 din 10 Iunie, pag. 6 și 9.

și da îndrumări și povețe pentru viață. Vor face cor cu care vor cânta în biserică, vor da producții populare etc.

Tineretul poate și trebuie să participe la instituțiile culturale create pentru adulți. Superioritățile școlare au luat dispoziții în acest scop, dar până acum fără rezultat.

2. *Patronagiile școlare.* Aproape în fiecare comună se află copii orfani, părăsiți ori lipsiți de o bună îngrijire și creștere, cari neprimind la timp ajutorul necesar sunt espuși ruinei morale și fizice. Patronagiile școlare au menirea să ocrotească și mântuiască pe acești nenorociți din ghiarele peirei și a demoralizării. Ideia patronajului vine din America. Factorii chemați, cu ajutorul cărora învățătorul va înfăptui patronajul școlar sunt biserica, statul și societatea, a căror datorință și interes este să vină în ajutorul atâlor copii nenorociți.

3. *Cercurile culturale.* Ceea ce este școala pentru copii, aceea vor trebui să fie cercurile culturale pentru poporul adult, dar în proporții mai mari și amăsurat mentalității și necesității ascultătorilor.

În cercurile culturale se vor ținea conferințe instructive din toate domeniile, într'un limbaj ușor și popular, combinate cu teatru, coruri, declamări, jocuri, reprezentații cinematografice etc. În special se va pune mare grijă pe următoarele:

a) educația națională prin istoria neamului cu măretele ei figuri și fapte, cultivarea cântărilor, portului și obiceiurilor strămoșești;

b) cultivarea limbei și trezirea gustului de cetit;

c) educația morală și combaterea unor vicii și prejudeci prin conferințe, teatru, recitări ș. a.;

d) respectul pentru legi prin explicarea lor, a necesității și folosul acelor;

e) îmbrățișarea comerțului și meseriilor;

f) îndrumări și povețe pentru o lucrare mai bună a pământului, pentru horticultură, pomicultură, apicultură etc.

g) cunoașterea și înființarea țovărășiilor, cooperativelor ș. a.

Conferințele populare și cursurile de adulți se pot ținea de 2—3 la săptămână în Duminăci și sărbători, dar cu deosebire în lungile seri de iarnă.

4. *Cursurile de adulți.* Se vor înființa în toate acelea localități, unde se află neștiutori de carte. La cursurile din chestiune se va preda scrisul, cetitul, calculul, cunoștințe din geografie, istorie, constituție, economie etc. pentruca și aceia, cari n'au fre-

eventat școala să se poată împărtăși cu cele mai elementare cunoștințe absolut trebuincioase în viață.

Cu ajutorul acestor cursuri s'ar reduce în mod simțitor numărul analfabeților și s'ar delătura o mare parte a întunecului neștiinței din rândurile poporului nostru. *)

5. *Bibliotecile populare.* Învățătura primită la cursurile de adulți și cercurile culturale se va putea întări și dezvolta cu ajutorul bibliotecilor populare, care vor trebui înființate în fiecare comună, fie deosebit, fie în legătură cu bibliotecile școlare. Aici se va aduna tineretul și adulții, ca să citească cărți, ziare, reviste ș. a. și să mai primească unele îndrumări și învățături, să discute diferite chestiuni, ori să se sfătuiască și să ceară lămuriri asupra lucrurilor ce-i interesează.

6. *Cinematograful.* Intocmai cași bibliotecile populare, cinematograful este o anexă indispensabilă a cercurilor culturale. El va clarifica și lumina obiectele conferințelor ținute la cursurile de adulți și în cercurile culturale.

Considerând scumpetea mare, nu-și va putea instala fiecare comună cinematograf propriu, de aceea se vor asocia mai multe comune laolaltă, ori se va face înțelegere cu proprietarul unui cinematograf din apropiere, ca în anumite zile să proiecteze filme instructive.

7. *Conziliul de arbitraj al sătenilor.* Unul dintre obiceiurile rele ale poporului nostru este și acela, că are mare aplicare pentru procese. Acest obicei la unii trece în patimă. Cei mai mulți dintre săteni în loc să se împace cu contrarul, pentru toate nimicurile aleargă la avocați și judecătorii; unii din neștiință, iar alții conduși de gândul răzbunării. Judecătorii din ținuturile românești sunt supraincărcate cu procese, cari fiind împregnate cu mari cheltueli, țăraniii pelângă timp își mai prăpădesc și din avere, mulți sărăcesc ori ajung la sapă de lemn.

Aceasta stare de lucruri nu poate fi tolerată și în viitor. Este o piedecă în calea consolidării stării materiale a țărănimii. Trebuie căutat mijloacele pentru combaterea acestui rău. Pelângă o acțiune energetică pornită spre acest scop în cercurile culturale, cel mai potrivit mijloc ar fi constituirea unui *conziliu de arbitraj* dintre oamenii cei mai de frunte și cinstiți, căruii s'ar adresa sătenii cu toate cauzele lor de litigiu. Acest conziliu ar fi chemat ca să-i

*) Conform Legii Inv. Primar acestea cursuri sunt obligatoare.

impace și să împedee dela procese. Numai în cazuri de tot grave, pe cari nu le-ar putea aplana conziliul, s'ar adresa cu învoirea lui judecătorei. Oamenii s'ar obișnui încetul cu aceasta instituție și i-ar cere intervenția. In modul acesta multe procese s'ar putea încunjura și aplana pe cale pacinică, iar cheltuelile cruțate s'ar întrebuința spre alte scopuri mai bune.

8. *Cooperative, tovărășii economice, de consum și valorizare.* Este lucru binecunoscut, că cooperativele și tovărășiile sunt cele mai de frunte organizații pentru îmbunătățirea și ridicarea bunei stări materiale a sătenilor.

Cooperativele vor cultiva spiritul de cruțare a sătenilor și prin împrumuturi eftine le vor da mână de ajutor în lipsurile lor și la diferitele întreprinderi. Tovărășiile economice le vor pune la îndemână mijloacele unei economii mai raționale, iar societățile de consum și valorizare îi vor provide cu articole eftine pentru gospodărie și-i vor valora mai bine produsele.

9. *Societățile de temperanță.* Poporul nostru consumă alcool într'o măsură foarte mare. Pe mulți patima beției îi sărăcește și demoralizează cu totul aruncându-le familiile în cele mai mari lipsuri și nenorociri. Tot din cauza alcoolului sunt atâtea copii bolnăvicioși, idioți etc.

Infrânarea acestei patimi reclamă o acțiune energetică. Pelângă îmbunătățirea modului de nutrire, cele mai bune mijloace sunt *societățile de temperanță*, înființarea cărora este de dorit în tot locul, dar cu deosebire acolo, unde bântue mai tare aceasta patimă.

* * *

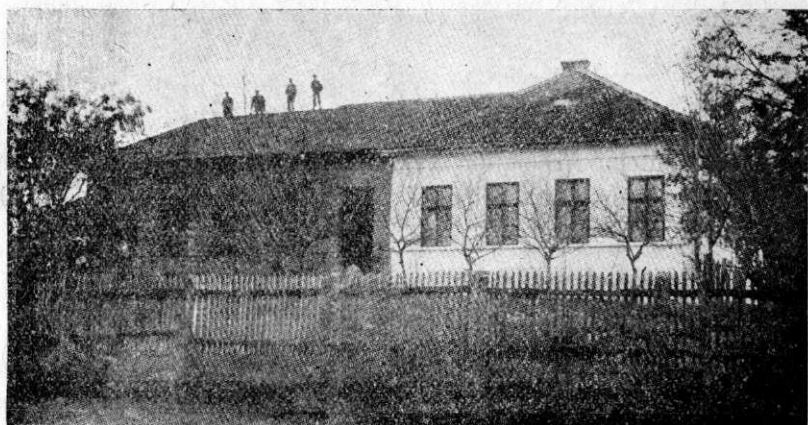
Cu aceste am terminat și espunerea asupra activității post-scolare a corpului didactic primar. Poate mijloacele indicate nu sunt complete, ori potrivite împrejurărilor de peste tot locul. Cei chemați le vor completa cu esperiențele proprii și potrivi împrejurărilor locale. Spiritul de invenție și inițiativă nu numai că f-și are și el îndreptățirea, dar este necesar.

Să vedem acum, cum se va putea duce în deplinire aceasta activitate!

(Continuare și sfârșit în Nrul 2.)

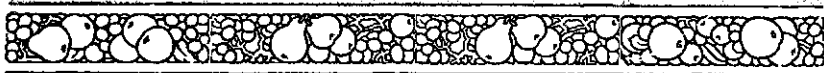
NOUILE CONSTRUCȚII ȘCOLARE DIN JUD. SĂLAJ:

Școala primară de stat din comuna Zalnoc.

Acestei școli i-s'a mai adăogat o sală de clasă pentru a putea provedea cu învățământ întreaga populație școlară. La cheltuelile de edificare a contribuit Comitetul central de construcție cu suma de Lei 57669.

NICOLAE NISTOR,
secretarul com. central
de construcții școlare.

Un discurs cetit

al președintelui Asociației Inv. secția Sălaj, pregătit pentru adunarea generală extraordinară, ținută în Zălau, la 18 Dec. 1924.

Onorată Adunare Generală Extraordinară!

Iubiți Frați!

Vă dau cuvântul din depărtare, în loc ca să-l dau, ca de obicei, de la locul meu, unde am stat din dragostea frăției voastre și a-și fi fost foarte bucuros, dacă după 15 ani activitate în acel loc al parlamentului dăscălesc, puteam aduce tot ce dorea sufletul nostru. Dar ce să-i faci, eu trebuia să fiu aiurea.

Dacă ați ascultat glasul de chemare al conducerii, bine ați făcut. Eu sunt în mijlocul vostru.

E vorba că președintele Asociației Invățătorilor secția Sălaj, chemat după 25 ani activitate școlară, la treburile administrației școlare, cari treburi sunt grele și cer cumpănăală la vorbă și la faptă, deci trebuie să plece și să vină altul.

Nu mă indoesc, că fiecare din frăția voastră trebuie să-și dea seamă de simțemintele cari mă agită în aceste momente. Ați vorbit de serviciul meu, de jertfă ce-o am depus în slujba Corpului didactic și a școlii române. Da, recunosc, s'a făcut și lucrări mai mari și de progres obșteșc. Inșă mă gândesc. ce ar fi eșit din toate îndemnurile și sfaturile mele, dacă n'ași fi găsit în drumul meu colaboratori entuziasmați?

Fără colaborarea lor foarte puțin se putea înfăptui. Așa dar fraților, să facem partea dreaptă fiecăruia. Acestor colegi, cari au înțeles dorințele și gândurile mele și care s'au entuziasmat, au jertfit pentru dănsule, le mulțumesc din adâncul inimii mele.

Socotesc că în ziua aceasta de adio, se cuvine, să ne aducem aminte de gândurile și faptele trecutului, ca și de ale pre-

zentului și află de bine și necesar să-o facem, mai ales în zilele noastre, când în lipsa de convingeri tari și orientări sigure, prea adeseori suntem ispitiți a crede vorbelor, ce ne vin din dreapta ori din stânga, peste trecutul nostru și prea ușor credem și ne dăm după eceia cari ne vorbesc frumos și nu stau cu noi umăr la umăr . . .

Recunoaștem, că dela înfăptuirea unității naționale toți conducătorii, cari s'au perindat pe la Ministerul Instrucției publice, însuflețiți de cel mai cald patriotism, au dat toată atențiunea cuvenită învățământului primar. Cu toate acestea, dacă judecăm obiectiv rezultatele date de politica școlară, nu prea sun'em mulșumiți. Cauzele vor fi ele multe. O fi și învățătorii și cei mai mari. E bine, fără să ne credem mai buni, decât suntem, vă rog să credeți, că în multe lucruri stăm tot așa de bine ca și aiurea.

Spre exemplu abia veți găsi în 2—3 județe ardelenne ceva analog cu activitatea culturală extrașcolară a învățătorilor sălăjeni, cu anul 1919. Se lucrează într'adevăr din proprie inițiativă și nu fără sacrificii. Și vom stărni până la capăt în dorul de bine, ori care ne-ar fi culesul roadelor.

Valoarea Asociației noastre nu trebuie socotită, numai din punctul de vedere al puterii sale creatoare de valori școlare-sociale noi în învățământul primar, dezvoltând în membrii ei sentimentul de libertate și disciplină, de inițiativă și răspundere, de solidaritate specifică dăseăloască: dar mai trebuie privită și sub raportul înrăuririi ei sociale.

Cu „Reuniunea Învățătorilor Rom. Sălăjeni“ am fost ajuns așa de departe, încât sub conducerea ei, învățătorimea ș'a făcut ucenicia așa fel. că la un moment dat al evoluțiunei sale, al autorității să se conducă prin personalitățile eșite din sinul dascălimei.

În aceasta acțiune eram susținuți de-o puternică mișcare a opinii dăseălești, ce se manifesta prin organul ei de publicitate „Gazeta Învățătorilor“. Deci care au urmat ca și mine adunările reuniunei, vor fi prins atâtea momente de adâncă emoție, de nobilă manifestare idealistă, vor fi prețuit frumoasa sinceritate a aceloră, cari n'au învățat a vorbi, ci a înfăptui.

Reuniunea era instrumentul de înălțare a dascălimei, dela inferioritatea pasivă la rangul de putere socială activă. Ajungând la conducerea ei, învățători eșiți din școala lui Petri din Năsăud, din școala lui Trif din Zălau și câteva tinere talente eșite dela

Gherla și Oradea, cari nu doream mai mult decât a ne scăpa reuniunea de bătrânii cari ne-au umbrit multă vreme, acești tineri erau tot atâtea forțe de a influența dăscălimea, de a-le stimula inițiativa, însufla dorul de libertate, de a-le desvolta sentimentul datoriei și al disciplinei, al onoarei și al răspunderii.

Deci cu „Reuniunea Invățătorilor Români Sălăjenii” aducem o temelie bună în România întregită, spre a închina școalei române liberate în care dorim să realizăm unitatea sufletească.

Eram în temnițele ungurești, când din I. Congres al învățătorilor ardeleni, fuscii cerut la prefectura județului să organizez învățătorimea sălăjană în cadrele „Asociației Invățătorilor din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș”.

Abia sosit pe acest câmp de luptă culturală națională, unde am fost totdeauna printre primii soldați, căci am căutat totdeauna ce este mai greu, mai puțin răsplătit în viață, — am avut mândria să caut ce nu vor să facă alții și să nu cer răsplată către care se întind prea multe mâni, deci la chemarea I. Congres în România întregită mi-am continuat numai unirea.

Eram la mine acasă, în lumea în care am vlăstărit și crescut și toții mă considerau fratele lor — pot să zic, că familia mea de timpuriu, ba chiar dela începutul carierei mele, a fost Reuniunea, așa încât bucuriile și întristările ei, au fost bucuriile și întristările mele, m'am identificat în așa fel cu viața reuniunii, încât oricât de mari și grele jertfe mi-a cerut, datui-le-am eu vârf. Putând lucra cu cei mai buni, mai înțelegători, nimic n'am lăsat, toate am dorit în asemănarea marelui iubiri, ce m'a condus. Trebuie să trăiesc pentru frații mei, pentru școala poporală, pentru idealul lor. În cele mai frumoase momente din viața școalei și a învățătorilor români, când am organizat dăscălimea sălăjană în cadrele Asociației Invățătorilor din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș. De atunci în adunările noastre am căutat să deslușesc, care poate fi rostul secției noastre, a comitetului central în situația dată și să precizez căile și mijloacele, ce ne pot apropia mai bine de ținta la care tindem.

Pentru răspândirea mai largă a scopurilor ei, m'am folosit de presa locală, am tipărit pe spesele mele trei broșuri, ca să se formeze oareșcare curent favorabil în opinia noastră publică pentru asociația noastră; și nădăjduiesc că înaintând tot așa vom câștiga dreptul la stima publică. Asociația noastră are numai nevoie de un mai larg concurs din partea cărmuitorilor instrucției publice, a inte-

lectualilor ca și a tuturor învățătorilor pentru a fi încă mai folosite neamului și patriei.

Credeți, frața voastră, că-mi inchipui eu cumcă ziua bună pentru care muncesc o să o văd? Viața omului e scurtă, oboselele sunt multe, amărăciunile scurtează zilele noastre și bucurios voi fi, când măcar premiații dlui prof. Capătă vor vedea roadele bune și vor recunoaște, că în binele ce s'a înfăptuit este și ceva din ostenelele și jertfele înaintașului lor.

Onorată Adunare Generală Extraordinară!

Succesele dobândite în calea secției noastre le datorim dragostei frățești și perseveranței în muncă. Că vorba noastră, fapta noastră să aibă viață, trebuie ca programul nostru și în viitor să isvorască din viața noastră, el să se desvolte urmând pulzul vieții noastre, atunci munca Asociației constituie o operă de mare preț pentru organizarea și direcționarea învățătorimii și a școlii românești.

De aceea, dorința pe care o exprim din toată inima mea și care dorește să fie luată în seamă de fiecare membru al corpului didactic este:

1. Nu pe latura materială, poate învățătorul să se ridice pe sine și școala românească, ci pe latura cea adânc înțelegătoare a sufletului, deci să ne apropiem cu suflet românesc înălțat prin cultură de sufletul românesc fără cultură de școală a poporului;

2. Să continuați a fi propagatori de dragoste între colegi, — mai ales în zilele aceste, când sufletul nostru și al poporului își caută matca și echilibrul în noile condiții de viață — pentru a păstra întreaga sănătate, vigoarea și optimismul întregului corp didactic;

3. Conducerea secției să știe ce vrea, să țină cu comitetul central de țelul propus și în toate deosebirile de vederi și cucerire a membrilor să reprezinte un punct comun așezat deasupra oricărei discuții, punct ce nu se poate traduce decât într'o singură expresie și într'o singură formulă: aceea a simțului cele mai perfecte solidarități naționale.

Și dacă se zice, cumcă ar fi de dorit, că acela care a avut norocul, să prezideze la început activitatea frăției voastre, să continue și mai departe a prezida, mulțumindu-vă de dragostea frățească, eu vă asigur — și fără a prezida mai departe — tot

sprijinul meu moral, tot aportul meu sufletesc, în măsura modetelor mele puteri, căci eu n'am înțeles niciodată să pun „făclia sub obroc“.

* * *

Deci, fraților, când eu trebuie să plec, vă zic: întăriți unirea și insporniciți-vă munca, cinstea și curățenia sufletului, căci sufletul dascălimei prinde a se sui sus, tot mai sus, unde eu și înaintașii mei doriām.

Emil Pocola,
fost prezident.

Ingrijirea corpului copilului

Atât noi învățătorii, cât și părinții, putem observa adescori, că chiar acei copii cari în etatea lor fragedă ne îndreptătesc la cele mai mari speranțe, rămânând îndărăt cu învățătura, acestea speranțe, mai târziu nu se implinesc.

Copiii ageri, viali, bine pricepuți, isteți câte odată slăbesc de totul, devin leneși, greoi la pricepere. și și perd voia de învățat sau de lucrat altceva. Părinții și învățătorii se năcăjesc își pierd răbdarea, pe bieții copii îi înfruntă, ba și pedepsesc de multe ori, și nu se cugetă la aceia că chiar ei sunt cauza dacă elevii sunt astfel.

Copiii dezvoltăți intelectualicește în mod extraordinar, de cele mai multe ori sunt debili la fizic, mai debili decât ceilalți. Căci creierul care este în continuă activitate, neliniștea internă, nu lasă corpul să se desvoolte în mod sistematic.

Și, în loc ca părinții pe astfel de copii să-i rețină dela activitatea sufletească, în urma căreia sistemul nervos, așazicând este în permanentă mișcare, tremă, cea ce influințează păgubitor asupra dezvoltării normale a corpului, în loc de aceia că prin ocupațiuni sistematice, nutririi și îngrijiri corporale să promovăm întărirea corpului și a sistemului nervos, tot mai mult întărităm creierul copilului spre o activitate nervoasă, iritată.

Mulți să bucură de miraculoasa pricepere și de răspunsurile excelente și foarte precise a copilului ager și abia așteaptă timpul când — devenind mare — are să facă minuni cu progresul la învățatură — și prelângă acestea nu obsearvă că îi slăbește sănătatea. Căci intelectul, până la un pas oarecare, se dezvoltă, așa zicând, cu pași repezi, până când deodată înceată, stă și precum struna dela violină, care fiind întinsă prea tare se rupe sau sare și slăbește, așa și aripile sufletești ale copilului slăbesc, căci le lipsește puterea materială.

Căci, ce am zice sau gândi despre grădinarul care voește să cultiva sămânța sămănată așa că aceia să nu prindă rădăcină în pământ mai întâiu, ci să producă frunze, apoi flori și roade?

La plante un așa proces nenatural poate aduce rezultatele că (de și se împărtășese în condițiile prime de existență în mod bogat, adică dacă primesc aer, căldură, lumină și apă) se dezvoltă și fără pământ, înfrunzesc, înfloresc — și apoi se veștejesc, mor. Dar fructe nici la un caz nu aduc.

Pentru aceia Englezii sunt cu mare îngrijire asupra dezvoltării firești a corpului, asupra întăririi lui și conservarea sănătății la ei este prima problemă în educația atât a fetițelor cât și a băieților.

În fiecare institut britanic este mare purtare de grijă asupra îngrijirii corporale.

Cu cât este mai bun și nutritiv pământul, agrul în care sămănăm sămânța cu atât și planta va fi mai puternică, mai frumoasă, mai roditoare, corpul este agrul sufletului, în care prinde rădăcini, care îl nutrește și susține și numai când acest corp este întreg, tare și bine dezvoltat poate corespunde acestei meniri.

E regretabil, că îngrijirea corpului, susținerea sănătății se face în prea puțină măsură în școlile noastre primare.

Măcar că ținuta copiilor, cruțarea ochilor chiar în școlile primare ar trebui efectuată în cea mai mare măsură, însă chiar acolo se dă uitării și dacă copilul nici acasă nu poate suplini acestea întrelăsări, dacă adică se neglijează sănătatea lui, iar dezvoltarea intelectului se face în mod nefiresc, atunci încetul cu încetul îi slăbesc puterile și pe când se trezesc cei chemați și observă defectul și ar voi a-l delătura bueros, în cele mai multe cazuri — deja e prea târziu.

Nu numai părinții, dar și învățătorii să aibă totdeauna în vederea ochilor, că cele mai necesare trebuințe a propășirii materiale și intelectuale-umane sunt: aerul proaspăt, lumina, apa și mișcarea sistematică.

Să nu creadă nimeni, că orele în cari copiii se joacă în aer liber, proaspăt și curat, sunt pierdute, căci ce au neglijat în acea oră, foarte ușor o pot repara și suplini mai târziu, dacă corpul le este sănătos și tare, căci atunci învață cu mai multă voie și plăcere și ușor ajung, ba și întrec pe aceia, cari au progresat ca florile în florărie — în mod nenatural.

Părinții și alți crescători, cari înainte de vreme îngreunează mintea copiilor, fără a fi cu considerare la puterea, tăria trebuincioasă a trupului, să și aducă aminte, că ei înșiși le sapă mormântul înainte de vreme și că chiar ei ruinează temelia pe care și-au clădit speranțele. Cu cât este copilul mai ager la minte și prin aceasta mai iritat, cu atât mai mult trebuie să îngrijim, ca corpul să fie împărtășit de cea mai bună alimentație — și dacă un copil ager, dornic de învățătură și cu mare pricepere, mai târziu se obosește, devine neglijent și fără voie — atunci să știm, că cauza acestei împrejurări este de căutat — mai totdeauna — în slăbirea forțelor corporale

Șimleul-Silvaniei, la 3 Decembrie 1924.

Teodor Ilea,
inv. de stat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Gândiri de anul nou

Dascălul cu sfârșitul fiecărui an și cu începerea noului an, rămâne cu o mângâiere, că cu sudoarea frunții lui ajută la creșterea generațiunilor noi. Răsplata lui a fost și este un sfânt specific românesc pentru „apostoli“ neamului: Sfântul Așteaptă.

El care nu se mulțumește cu munca săvârșită în școală, ci adună în Dumineci și sărbători în jurul sufletului său inobilat, întreaga nedreptate și obida satelor, coborând în sufletul țaranilor idealul democrației: traiul lui și astăzi, ca și în trecut este mai mult o jertfă, o căutare a vieții, o luptă pentru a pune mâna pe viață, o dorință de viață adevărată. Și cu mândrie pot spune, că totdeauna și pretutindeni a eșit la iveală prin munca lui, prin neclintita lui credință, voiața de a fi, de a trăi, de a înainta și de a-și lua locul potrivit în rândurile consătenilor, ca și în rândurile cărturarilor români, cu mintea și cu inima la loc, cu suflet curat și cu gândirea limpede pentru popor și școală lui.

Cu începutul fiecărui an, pe lângă grijile traiului simte și o nemărginită îngrijorare, grija muncii cinstitute, prin care poporul nostru va avea să se ridice sufletește și economiceste.

Splendoarea idealului nostru ne impune grija intenzificării *conștiinței datoriei*. Ni se cere, ca sufletul nostru să strălucească în munca culturală. Deci, dacă o facem, ni-e îngăduit să nădăjduim, ba chiar să pretindem, că aceasta adâncime a vieții culturale și ridicarea vieții masselor populare, să fie destul de puternice pentru a se impune și să sfărâme orice rezistență, ce nu vrea să aprecieze activitatea și situația noastră. Altfel viața de stat civilizată, ar încheide în ea o contradicție nesuferită . . .

Perfectibilitatea, care e plămădită în sângele nației noastre, ne spune: cultura e idealul suprem.

Avem credința în energia națională, credința în mai bine. Pe temelul acestei credințe, prănenirea intensă a energiei noastre

morale. Noi concepem pe românul țăran în cea ce are mai intim, în motivarea faptelor sale morale, ca pe o ființă mai bună și mai generoasă decât este el în viață și cerem pentru el o organizare economică-socială din ce în ce mai perfectă. Dar idealul nu numai se începe, ci se înlăptuește. Mi-se pare că noi avem mai mult entuziasmul proiectelor. Anticipăm lucrurile pe hârtie. Așteptăm viitorul în forma creată de alții. Nu e de ajuns! La originea tuturor idealurilor stă funcțiunile de anticipațiune ale conștiinței omenesti. Orice înlăptuire, este o operă de cultură înaltă: entuziasm, convingere și sacrificiu.

Când, poruncile idealizmului, așa, smulse din structura sufletului nostru, constituiesc un patrimoniu sacru al individualității noastre; atunci, noi avem posibilitatea culturii proprii naționale, atunci activitatea noastră, sub înrăurirea unui îmbold lăuntric, va căuta — și fără poruncă externă — să desvoalte, să creeze și se reînnoiască. Și aceasta o așteaptă dela noi fiecare an!

* * *

Cu toate că participăm la un țel depărtat, ne bizuim totuși pe noi înșine, înlăntăm adânc plugul muncii în ogorul neamului întregit și noi putem vorbi din munca creatoare a tinerelor generații ce es de sub mâna noastră de pretutindeni, aceleași, cu toate dorurile, cu toate sficiunile, cu toate durerile, cu toate nădejtile, *o tărie sufletească și o pace ulevărată*. Și asta vi-o dorese vouă, dascălilor români, de anul nou.

Emil Pocola,

Crăciunul

la grădina de copii și școala primară de stat din Tășnad

Corpul didactic al școlii primare de stat din Tășnad în toți anii — de s. Sărbători a Crăciunului, din venitul realizat cu ocazia serbărilor școlare, ori din mariniimoasele contribuții a oamenilor de inimă — a venit în ajutorul elevilor săraci fără deosebire de naționalitate și lege, distribuindu-le cu ocazia serbării „Pomului de Crăciun” vesminte, încălțăminte, rechizite de școală, obiecte trebuincioase precum și nuci, mere, bomboane, turte și prăjituri.

Dorind ca și la acest Crăciun să-și poată exercita misiunea de ocrotitori față de elevii avizați la aceste ajutoare, ba să câștige bucurie la toți elevii, a colectat personal la familiile din comună și în vederea scopului sublim, ce și la inseris acest corp didactic între punctele programei activității extra școlare, cu bucurie trebuie să constat, că precum în toți anii așa și acum solidarizându-i-se întreaga societate românească, ba aproape întreaga societate și de alt neam: i-a succedat a realiza o sumă de 7177 Lei, adăugându-se și suma de 4000 Lei din fondul săracilor, pentru Pomul de Crăciun a elevilor săraci, i-a stat la dispoziție suma de 11,117 Lei.

Tot cu aceasta ocazie înregistrez și activitatea în această direcție a conducătoarei grădini de copii, Angeluca Nichita, numită aici cu 1 Octombrie 1924. Dorind ca și elevii ei să fie împărțășiți de bucuria dragului Moș Crăciun, a cutrierat pe la familii și părinții elevilor separat de ceilalți colegi, realizând prin colectă o mulțime de bomboane, nuci, mere, jucării, prăjituri, chîpiuri, ciorapi, smochine și o sumă de 850 Lei.

Deci de azi înainte și acestor micuți elevi li s'a introdus serbarea Pomului de Crăciun.

Darurile colectate, precum și celea cumpărate din sumele realizate li s'au distribuit elevilor cu ocazia serbării Pomului de

Crăciun, ce s'a ținut în 23 Decembrie a grădiniței de copii la orele 10 a. m. iar a școlii la orele 2 d. m.

La orele 10 a. m. în jurul „Pomului” împodobit și luminat, micuții elevi a grădiniței de copii executau serbarea constatătoare din poezia Moș Crăciun, cântece și jocuri drăgălașe, după care Directorul vorbește micuților, părinților și oaspeților, cari reprezintă ambele societăți, mulțumește marinișoșilor donatori, urmând apoi distribuirea darurilor, cari sunt așezate în pungi separate pentru fiecare elev.

Din 74 elevi a grădiniței sunt prezenți 58, fiecare primindu-și punga încărcată cu nuci, mere, bomboane, prăjituri, batiste, chi-piu, ciorapi și jucării.

Bucuria micuților prezenți este nespus de mare, care niciodată nu va fi uitată.

Din partea tuturor cu mare nerăbdare este așteptată și a doua serbare, serbarea „Pomului” școlii primare.

La orele 2 d. m. întrând elevii școlii primare în corpore în sala serbării, cu nespusă bucurie privesc „Pomul” împodobit și luminat, observând în jurul lui mesele aranjate cu daruri. În sală părinți, oaspeți din ambele societăți.

Distribuții îi premerge: serbarea „Pomului” executându-se de elevi colinzi, recitări și poezii de Crăciun, urmând cuvântarea Directorului școlii adresată elevilor, oaspeților și părinților, mulțumind marinișoșilor binefăcători, cari ne-au dat puțința să facem aceasta bucurie.

La aceasta serbare fiind prezent și dl. revizor de plasă Emil Pocola, mulțumeste binefăcătorilor în numele Ministerului Instrucțiunii.

Luându-și începutul distribuția darurilor din suma de 11.177 Lei s'au distribuit:

la 13 eleve și elevi săraci 13 părechi de ghete noi, în preț de 2300 Lei,

la 23 eleve sărace barchet câte de o haină întreagă, în preț de 1628 Lei,

la 20 elevi săraci stofă câte de un costum, în preț 3240 Lei,

la 1 elevă ciorapi, la 1 elevă pânză pentru o cămașă,

la 32 eleve și elevi săraci încă la începutul anului școlar, în conta acestei colecte, li s'au distribuit tăblițe, cărți și rechizite de scris în preț de 1280 Lei,

s'au cumpărat nuci, mere, bomboane, pom de crăciun, ornamente în preț de 27.9 Lei.

Din 213 elevi ai școlii noastre au fost prezenti 189 primindu-și fiecare pungă încărcată cu nuci, mere, bomboane și prăjituri.

Cvantul mare de prăjituri, cari de cari mai fine și mai bune, l-au donat Doamnele de român din Tășnad.

Fac aceasta dare de seamă, nu pentru a ne dori, ori a ne secera lauri, nu, căci laurii îi compet pe marimonioșii binefăcători, cărora și pe aceasta cale le exprim mulțumiri călduroase împreunate cu recunoștința noastră, căci noi numai ne-am achitat datorința ce-o avem față de elevii concrezuți conducerii noastre, o fac în dorul ca pentru venitor cât de multe școli să poată înregistra astfel de bucurii cauzate elevilor.

Tășnad în ziua Ajunului de Crăciun, anul 1924.

Gheorghe Nichita,

director școlar.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Invățătorul ca factor de propagandă culturală

În viața tuturor popoarelor, dar mai cu deosebire în viața poporului român, învățătorul este cel mai important factor cultural. Prin activitatea desfășurată în școală, educație și instrucție, pune bază solidă culturii poporului.

Acțiunea începută în școală însă trebuie continuată și dirijată în direcțiune sănătoasă și alimentată cu material nou și potrivit și după terminarea cursului școlar la acei fii ai poporului, cari rămân acasă la coarnezle plugului. Altfel întreg rezultatul școlii este compromis.

Aci începe rolul învățătorului ca *factor de propagandă culturală*, întrucât el este cel mai indicat să creeze și susțină o legătură strânsă între școală și săteni, în mijlocul cărora trebuie să ducă cât mai multă lumină și cultură prin toate mijloacele ce-i stau la îndemână.

Cele mai eficace mijloace pentru propagandă culturală va găsi în *cărțile și gazetele potrivite pentru popor*.

Gradul de cultură al unui popor nu se măsoară numai după numărul știutorilor de carte, ci și după al *cetitorilor*. Dela numărul acestora depinde lăncezirea ori înflorirea literaturii, ziaristiceii, popularizarea științelor și bunăstarea morală și materială, respectarea legilor și ordinii sociale, iubirea de neam și țară etc.

Prin o lectură bună, potrivită și bine tâlcuită, omul

devine mai cult, mai bun și mai înțelegător pentru toate problemele, cari îi stau în față. Noi, românii, ca popor alcătuit de stat, de asemenea cetățeni avem nevoie și nu de aceia, cari neînțelegând rostul vremurilor se lasă influențați de toate curentele bolnăvicioase, scoase la suprafață de dușmanii noștri.

În modul acesta s'ar putea încunjura și delătura atâtea obiceiuri și fapte rele adânc înrădăcinate în firea poporului nostru, cari numai stricăciuni și rușine îi aduc.

În vederea luminării și cultivării poporului dela sate apelăm la corpul didactic să *înceapă o puternică propagandă culturală*, îndemnând poporul *cu rând și fără rând să-și procure cărți și aboneze gazete populare în număr cât mai mare și să cetească mult*. Lucru care la început va merge mai greu, dar mai târziu, după ce se vor obișnui cu ele și le vor îndrăgi, se vor îndemna unul de la altul. BCU Cluj / Central University Library Cluj

Învățătorul va trebui să *alimenteze* vecinic aceasta propagandă și să *recomande* cărțile și gazetele populare cele mai bune și potrivite pentru popor, ferindu-l de toate scrierile tendențioase și pătimășe, cari nu edifică ci distrug. Când va cere lipsa să dea chiar unele explicații asupra celor cetite, ca să nu fie rău interpretate.

Prin cetire și-ar însuși o limbă frumoasă, lucru important și necesar pentru unitatea sufletească și culturală a neamului românesc întregit cu atâtea jertfe.

Conduși de aceste gânduri, am expedat la adresa majorității învățătorilor noștri revista „*Cele Trei Crișuri pentru popor*” și acum publicăm mai jos scrisoarea, ce ne-a adresat redactorul revistei, Domnul Gh. Tulbure.

„Am dispus la Administrația revistei „*Cele Trei Crișuri pentru popor*” să trimită și la adresa Dvs un pachet cu mai multe zeci de exemplare din numărul de Crăciun al acestei reviste. Cu acest prilej î-mi permit

să Vă fac o rugămintă. Nu în interesul meu, ci din interesul răspândirii de cultură și de lumină la care ne angajează însăși chemarea noastră. Nici revista nu este a mea, ci este a unei cunoscute societăți, care s'a pus în serviciul propagării de cultură românească aici la graniță. Datoria noastră a tuturora, înafară de școală, este una și indiscutabilă, să fim un factor viu și hotărâtor în procesul de civilizare a neamului. Dacă nu a-și fi pătruns de această datorie și dacă n'ași fi convins că în cadrele posibilităților fac un lucru bun, nu m'a-și fi angajat să redactez această revistă pentru țărani“.

„Am mulțumirea, că presa și opinia publică înțelegătoare a primit-o cu o justă apreciere. Tot ce mai rămâne este, ca ea să fie cât mai mult răspândită în păturile largi ale țărănimii“.

„Invățătorul este și trebuie să fie mai presus de toate, un viu element de propagandă culturală. Vrednicia dascălului se cunoaște și după măsura în care a înțeles să se facă folositor satului, coborând întrânsul gustul de cetit. S'a constatat, că dascălii cari au reușit să aboneze pentru săteni gazete potrivite și-au ușurat foarte mult situația și truda lor din școală. Copiii țăranilor abonați erau mai deștepți și ceteau mai bine la școala, tocmai fiindcă mai ceteau acasă din gazeta tatălui lor. Este știut, că gazeta atrage mai mult, decât cartea“.

„Ceia ce Vă rog, animat de aceste gânduri, este, ca să-mi dați și Dvs. concursul cu puțință la răspândirea acestei reviste, pe care eu și altă lume o țin, că este o bună hrană pentru țărani. Incât și Dvs. împărtașiți aceasta opinie, Vă rog să distribuiți câte 1—2 numeri învățătorilor, cu îndemnul, să nu se odihnească, pânăce nu vor face câțiva abonați între țărani din satul lor. Suma de 100 Lei la an cred, că nu joacă rol nici

la un țăran. Deocamdată să ne trimită numai adresele abonaților noi, contul abonamentului au vreme să-l achite la sfârșitul anului viitor, trimițându-l abonatul direct la Administrație“.

„In rândul al doilea î-mi permit să Vă atrag atenția asupra premiilor revistei noastre, publicate în numărul de Crăciun. M'am gândit în special la învățători, ca cei mai în măsură să strângă material de folclor. Vă rog, să îndemnați și Dvs. în cadrele unei adunări sau ale unei circulare în legătură cu activitatea extrașcolară“.

„Aceasta este mica rugămintă, pe care m'am simțit îndemnat să vi-o fac în numele culturii românești, la altarul căreia suntem deopotrivă preoți slujitori“.

Revista este scrisă cu mare îngrijire, într'o limbă frumoasă și pe înțelesul poporului, fără nici o tendință și patimă politică. Apare deocamdată lunar în Oradea-Mare (Str. Prințul Carol No. 5). Abonamentul la an 100 Lei.

O recomandăm cu toată căldura în atențiunea corpului didactic, ca pe o revistă folositoare și edificatoare pentru popor.

I. Mango.

Adunarea extraordinară a Asociației învă. Sălăjeni.

În 18 Dec. 1924 s'a ținut în sala prefecturii județene adunarea extraordinară a asociației învățătorilor din județ cu scopul de-a alege un nou președinte, în locul Dlui Emil Pocola, care a trecut în administrația școlară. S'a prezentat mai bine de-o sută de învățători. În corpul revistei publicăm cuvântul de adio al fostului președinte, în care în câteva trăsături se recapitulează activitatea desfășurată de asociațiune. Ca semn de recunoștință pentru munca depusă, adunarea generală alege pe Dl Emil Pocola, ca membru de onoare al asociațiunii.

Se procedează apoi la alegerea întregului birou al asociațiunii dupăcum urmează:

Președinte: Paul Pușcașiu, învă. în Pria.

V.-președinte: Gheorghe Șimon, învă. în Arghișat.

Secretar: Alexandru Pop, învă. în Zălau.

Cassar: Ioan Dragoș, învă. în Cățelul-unguresc.

Ca membrii în comitet sunt aleși: Ion Gozman, dir. școlar

în Zălau, Iuliu Cărpineanu dir. școl. în Ortelec, Augustin Maxim învă. în Tihău, Florian Mețeș învă. în Poptelec, Ioan Buta în Asuajul de jos, A. Șimonca în Asuajul de sus, Aurel Iepurean dir. școl. în Crasna, Nicolae Căprar dir. școl. în Horroat-Petenia, V. Boțan dir. șc. în Șimleul-Silvaniei, V. Câmpcean învă. în Șimleul Silvaniei, Gheorghe Nichita dir. școl. în Tășnad și A. Precup dir. școl. în Unimăt.

Se verifică gestiunea casarului general dându-i-se cuvenita descărcare.

Directorii școlari: N. Căprar și I. Rognean fac câteva propuneri cu privire la ridicarea salariului, cari se primesc cu unanimitate. În consonanța cu această hotărîre, fiecare membru al corpului didactic va plăti 50 Lei pe an pentru ca să se poată achita cheltuielile de călătorie ale unui delegat, care va duce la începutul fiecărei luni „statele de plată” la Oradea-Mare, aducând cu sine ordinul de ordonanțare.

Învățătorul Aug Maxim din Tihău propune ca asociațiunea punându-se în legătură cu ce-

lealte organizațiuni similare din țară, să înainteze un memoriu autorității în drept, ca sporul pentru zona culturală să se achite și învățătorilor băștinași, nu numai celor proveniți din alte județe. Ședința s'a ridicat la ora 1¹/₂.

* *

În ce privește alegerea președintelui ași avea câteva cuvinte de spus:

1. *Voința unanimă a adunării generale să fie privită de noul ales ca pe o dovadă hotărâtoare, că activitatea sa la una din extremitățile județului este bine cunoscută atât de organele școlare, cât și de învățători.*

2. *Însărcinarea aceasta este o onoare, care s'ar știrbi printr'un refuz.*

3. *Să caute să stabilească o legătură apropiată cu administrația școlară și cu conducerea revistei „Școala Noastră” pentruca să poată închina asociațiunii întreg sprijinul pe care îl reclamă importanța acestei organizațiuni în viața culturală și socială a județului nostru.*

Li dorim gândul cel bun și fapta, care ne trebuie.

Felicitări de anul nou. Președinția comitetului central de construcții școlare din jud. nostru a primit cu ocaziunea anului nou dela Dl. Ministru al Instrucțiunii Publ. ce Dr. C. Angelescu următoarea telegramă:

„Cu ocazia noului an țin să vă aduc cele mai călduroase mulțumiri pentru marele și prețiosul concurs ce mi-ați dat la ridicarea școalei românești. Țara vă va rămânea veșnic recunoscătoare pentru marea muncă ce ați depus pe altarul culturii naționale. Vă mulțumesc încăodată și vă urez ani mulți fericiți, ca să putem duce mai departe opera ce am început . . .”

Serbarea Crucei Roșii din Zălau. În ziua de Bobotează societatea „Crucea Roșie” din Zălau prezidată de către Dnă Trufașiu, a aranjat o reușita serbare culturală. Cu sprijinul unui grup de intelectuali din localitate s'a putut înjgeba o trupă de diletanți, cari au jucat cu multă pricepere cunoscuta piesă a scriitorului Liviu Rebreanu: Plicul.

Restul programului compus din muzică, declamări și tablouri vii a reușit să mențină interesul publicului până la sfârșit!

Astfel de serbări, cari intrinsec pe toți Români — mulți chiar din provincie — sunt ocaziuni bine-venite pentru a strânge legăturile de solidaritate spargând lipsa de interes și apatia, cari pun tot mai mult stăpânire pe viața socială, mai ales a orașelor mici de provincie.

Alegere în comitetul școlar județean. Adunarea generală a delegaților comitetelor școlare întrunită în ziua de 18 Decembrie 1924, la prefectura județeană a ales pe următorii patru membri noi ai comitetului în persoana Dilor: Părintele A. Cadar preot în Cățălul-Unguresc, A. Comșa notar cercual în Jibău, D. Ilea dir. școlar în Jibău și R. Șipoș inv. în Curitău.

N. N.

Propagandă subversivă.

Primim știrea, că mâni criminale au aruncat într'o comună două a județului nostru din apropierea graniței, manifeste comuniste atâtaoare cu intenția să rezvârtească populația română contra conducătorilor țării, iar pe cea minoritară contra Românilor. Făptuitorii n'au fost văzuți de nimeni. Mai târziu însă mulți dintre ei au fost prinși și predați autorităților, în fața cărora va trebui să și dea seama pentru fapta păcătoasă și să tragă consecințele.

O învățătură se desprinde de aici. Ca să nu se mai poata repeta cazul, este datoria tuturor slujbașilor mari și mici și a tuturor locuitorilor din apropierea granițelor unde se învârtesc atâta necunoscuți, ca să fie cu ochii în patru și să

denunțe imediat autorităților orice persoană ori faptă suspectă. Cu deosebire atragem atențiunea corpului didactic ca să fie o sentinelă trează pentru apărarea intereselor țării și a neamului.

Noul spor. A sosit deja la Revizorat ordinul pentru noul spor de 30%, care se acordă cu începere dela 1 Ianuarie a. e. după salariul fundamental și celelalte accesorii afară de chirie și ajutorul familiar. În statele pe Ianuarie se va lua și acest spor.

Chitanțele se vor expedia între 18—20 a. l. c. fără indicarea percepției, ca salariul să se poată ridica dela oricare percepție.

Cu acest spor se ameliorază cel puțin în parte starea materială destul de rea a corpului didactic.

„Buletinul Oficial” al Ministerului Instrucțiunii Publice Nr. 10 din Octombrie 1924, l-am expedit în zilele trecute la 75 școli. Celorlalte școli nu l-am putut expedia, deoarece numai atâtea exemplare am primit. Școlile, cari nu l-au primit să-l reclame la Administrația Buletinului, amăsurat instrucțiunilor de pe pagina ultimă.

Mg.

In aceasta parte a revistei se vor publica toate ordonanțele și circularele autorităților școlare superioare. Datorința directorilor și a conducătorilor autorităților școlare subalterne este, ca îndată după primirea revistei, să le înregistreze și execute conștiencios, în cel mai scurt timp.

Revizoratul școlar al județului Sălaj

No. 1455—1924.

Situația juridică a localurilor școlare

Publicăm mai jos copia ordinului Onor. Inspectorat școlar No. 7707—1924 cu invitarea, ca domnii directori și diriginți școlari să cerceteze după toate documentele relative la dreptul juridic al localurilor școlare și să le înainteze aici în termenul cel mai scurt posibil.

„Domnule Revizor. Conform ord. Ministerului Instr. No. 87326—1924 Serviciu Contencios: „Ministerul trebuie a cunoaște situația juridică a localurilor de școli de toate categoriile, adică de Stat, confesionale și comunale. În acest scop avem onoare a Vă ruga să binevoiiți a dispune, ca prin toate mijloacele să se cerceteze în mod amănunțit arhivele și cărțile fondurii pentru fiecare local în parte, trimițându-ne copii traduse în românește și legalizate de cei în drept de fiecare document aflat. Se vor lua toate informațiunile cu privire la drepturile de proprietate sau posesiune al acelorora, cari le folosesc acum, pentru a se ști dela cine le deține, ale cui au fost mai înainte și dacă nu cumva Statul ar avea vre-un drept, care a fost violat. — În urmă prin intermediul Dvs. se va forma un tablou sistematic de tot ce s'a putut afla, care împreună cu actele respective le veți înainta Inspectoratului nostru. — În caz când școala mai posedă și altfel de avere se va face mențiune și despre aceasta, dându-se toate lămuririle ce se vor crede de onviință. — Inspector Șef, ss. Gocan. Șeful serviciului, ss, Pop.

Rezultatul înscrierilor

Prin ordinul nostru No. 1180—1924 publicat în „Școala Noastră“ No. 9, am pus în vedere direcțiunilor școlare, că cel mult până în 15 Septembrie a. c. să înainteze Rezizoratului școlar tablourile despre rezultatul înscrierilor.

Deși de atunci au trecut 4 luni și pentru neexecutarea acestui ordin au fost pedepsiți cu avertisment publicat în No. 13 a „Școala Noastră“, eu adâncă mâhnire sufletească trebuie să constatăm, că școlile din: Aleus, Ban, Boian, Brusturi, Bulgari, Cerișa, Cizer, Corni, Ciuta, Dobrin, Fizeș, Harez, Husia, Iaz, Lazuri, Moigrad, Moiad, Nadișul-român, Orbou, Oarta de jos, Păușa, Reghea, Someș-Săplac, Stărciu, Tămășești, Tohat și Vădurele, nici până în prezent n'au satisfăcut ordinului menționat, punându-ne astfel în imposibilitate de a putea prezenta la timp autorităților școlare superioare, situația elevilor înscriși.

Facem aspre observații și le punem în vedere învățătorilor directori dela școlile unde nu s'au înaintat tablourile cerute de numărul elevilor înscriși, că până la înaintarea lor nu vor primi chitanțele de plată.

No. 1904—1924.

Biblioteca pedagogică pentru corpul didactic primar

Pentru a satisface dezideratele corpului didactic primar „Casa școalelor“ a înființat câte-o bibliotecă pedagogică în fiecare județ.

Biblioteca pedagogică județeană este plasată la școala normală din Zălau.

Invităm pe toți membrii corpului didactic primar ca la ocazia când se abat prin Zălau, să între pe la școala normală și să împrumute câte o carte de pedagogie, știință, literatură etc.

Se așteaptă dela on. membrii a corpului didactic, să beneficieze de aceasta bibliotecă oferită gratuit.

No. 2084—1924.

Publicăm mai jos ordinul On. Inspectorat școlar reg. II Oradea-Mare No. 10831—1924, spre știre și conformare auș-

lându-se orice alte dispoziții anterioare date de noi ori Comitetul școlar județean.

„Domnule Revizor! Avem onoare a Vă comunica că Min. Instr. cu ord. No. 121376—1924, pune în vedere asigurarea edificiilor școlare în jud. Dvs. Cheltuelile asigurării cade în sarcina comunelor respective în contul bugetului comunal, fiind clădirile școlare de acum înainte, conf. art. 162, a legii nouă sub îngrijirea comunelor.

Clădirile școlare se vor asigura la „Fonciera“ Soc. de Asig. Gen. a cărei filială are sediul în Oradea-Mare.

Această societate a dat ofertul cel mai favorabil, față de celelalte Soc. de Asig.

Mai jos Vă comunicăm și punctele cuprinse în ofertul susnumitei asociațiuni :

Subsemnata societate de asigurări „Fonciera“ cu onoare Vă comunicăm, că cu data de 1 Ianuarie 1925, începând preia asigurările edificiilor aparținătoare susnumitului inspectorat, și anume : școlile primare din județele Bhor, Satu Mare, Maramureș și Sălaj pe lângă următoarele premii și condițiuni :

1. La edificiile cu pereți de cărămidă, pământ și vaiuguri, cu acoperiș de

a) țiglă	12 bani
b) șindilă	48 „
c) tresite și paie	96 „

La edificiili din pereți de lemn sau mixt cu acoperiș de

a) țiglă	24 bani
b) șindilă	72 „
c) trestie și paie	120 „

Toata aceasta premii sunt computate la 100 Lei.

Pe lângă premiile netto se va mai computa 16% spese de administrare și competență după tarif, dar aceasta din urma numai în anul prim. și timbru legal de 1 și $\frac{1}{2}$ „anual“. La orașe cu municipiu se va mai computa taxă comunală pentru pompieri.

Din premiile netto, societatea acorda în fiecare an un rabat de 50% în favorul inspectoratului și care se va scădea din taxele anuale ce se vor solvi de către inspectorat, folosindu-se pentru noile construcții școlare și alte trebuințe școlare.

Pentru asigurarea bunurilor imobile și mobile ale domni-

lor învățători, societatea garantează aceleași premii și taxe, după cari asigurări nu se acorda rabatul de mai sus.

2. Asigurările de fabrici mari, lemne, pașele și de produse, se vor face conform tarifului normal acordându-se rabatul prescris în tariful.

3. Suma asigurată a edificiilor incendiate se va lichida în întregime exact, prompt și repede conform prescrișelor legale și condițiilor generale ale societății.

4. Asigurările edificiilor școlare se va face pe termen de 20 ani adevă de la 1 Ianuarie 1925, până la 1 Ianuarie 1945. Polițele de asigurare se vor elibera de către agentura generală din Oradea-Mare pe lângă debitare în cont. iar decontarea se va face la 1 Ianuarie a fiecărui an. Societatea pentru o mai ușoară manipulare, face favorul de a acorda un respir de plată până la 30 Iunie a fiecărui an.

Veți lua contact cu reprezentantul „Foncierei“, care va veni la Dvs. și veți găsi modalitate asigurării clădirilor școlare din județ. Nici o clădire școlară numai poate rămânea neasigurată. Pentru orice pierdere obvenite din eventualele incendii vor purta răspundabilitate toți aceia cari nu și-a făcut datorința la timp, iar comunele vor suporta sarcina noiei reclădirii.

Comunicați acest ord. tuturor Dir. inv. com. școl. Primării comunale etc. Inspector Șef: (ss.) Gocan. Șeful serv.: (ss.) Pop.“

No. 2135—1924.

Exploatarea lemnelor pentru construcții școlare

Ordinele de mai jos primite de la On. Inspectorat școlar sub No. 10743—1924. le publicăm spre știre și conformare.

I. — „Copie. România. Ministerul Domeniilor, Pădurilor. Direcția exploatărilor. No. 61585—1924 13 Nov. 1924. Dombule Director. La raportul No. 5625—1924. am onoare a răspunde, că ați procedat foarte bine de a nu permite comitetelor școlare să taie lemnele pentru construcțiuni prin autreprenori și nici pe viitor nu veți îngădui aceasta.

Conform aprobărilor date comitetele școlare singure își vor exploata lemnele, lucru ce s'a comunicat și Ministerul Instruc-

țiunii Publice. Administrator ss. C. Cagulescu. Dir. ss. Margaretescu. L. S“.

II. — „Dir. Gen. Sulvică Oradea-Mare cu sed. prov. la Sighetul-Marmației. No. 6318—1924 la 26 Nov. 1924. Către Directorul regional al Invățământului Oradea-Mare. Am onoare a înainta copia depe ord. No. 61585—1924 al Casei Pădurilor, rugându-Vă să binevoiți a lua măsuri ca comitetele școlare să lucreze în cadrul acestui ordin, contrar nu vom face predări de lemne pentru construcțiuni, iar acolo unde s'au făcut atare predări, le vom opri. p. Director Indescriabil ss. L. S. Inspectorșef ss. Gocan. Șeful serviciului ss. Pop.

No. 2159—1924.

Carnete de note pentru elevi

Ca întregire la ordinul nostru No. 830—1924 aducem la cunoștință corpului didactic, că *carnete de note și observațiuni* se află la librăria „Luceafărul” din Zălau cu prețul de 8 Lei buoata. Se recomandă pentru introducere, conform ord. On. Minister al Instrucțiunii.

No. 2167—1924.

Telegrame în contul Ministerului nu se mai pot expeda

Conform ordinului On. Minister al Instr. dir. Gen. a Cont. No. 127293—1924 se pune în vedere tuturor direcțiunilor școlare, ca să nu mai expedeze telegrame în contul Ministerului, deoarece în viitor nu le va mai plăti. În consecință expeditorii vor achita costul telegramelor.

No. 2233—1924.

Ordonanțarea onorarelor pentru cursurile de adulți

Deși prin ord. circular al On. Minister cu No. 88386--1924 publicat în coloanele acestei reviste, s'a pus în vedere membri-

lor corpului didactic primar, că pentru ținerea cursurilor de adulți vor fi recompenzați conform legii: o bună parte nici până în prezent nu au înaintat orele pentru a se putea constata numărul orelor săptămânale, ce le are fiecare învățător.

Acum fiind invitați din partea On. Minister să compunem statele de plată: *invităm pe toți dnii directori și diriginți ai școalelor primare de stat unde se țin asemenea cursuri, să ne înainteze în termen de 3 zile câte un tablou de toți membrii corpului didactic dela școalele respective, arătând exact la fiecare învățător numărul orelor săptămânale pentru cursul primar și cursul de adulți și numărul adulților ce instruește fiecare învățător.*

Fiind vorbă de interesul material al membrilor c. d. dorim ca nimeni să nu întârzie cu înaintarea acestor tablouri, cu atât mai vârtos că cei ce vor întârzia nu vor fi luați în combinație la alcătuirea statelor de plată.

Totodată aducem la cunoștință on: corp didactic, că munca depusă pentru cursurile de adulți și dezvoltarea acestui învățământ pe lângă recompensa materială, este luată în deosebită considerație la înaintările în diferitele grade ale învățământului.

No. 2248—1924.

Statistica bibliotecilor școlare

Spre satisfacerea adresei Serviciului regional de Statistică din Cluj, No. 767—1924, invităm toate Direcțiunile școalelor primare din județul Sălaj să ne comunice de urgență următoarele date: 1. Câte biblioteci a avut școala în 1922, 1923, 1924 (române, maghiare). 2. Totalul volunelor în 1922, 1923, 1924 (române, maghiare). 3. Totalul cetitorilor în 1922, 1923, 1924.

No. 2264—1924.

Numirea Dlui Dr. Augustin Caba inspector școlar

Comunicăm spre știre și conformare, că On. Minister al Instrucțiunii prin deciziunea No. 7555—1924, delegă pe ziua de 15 Decembrie 1924, pe *Dl Dr. Augustin Caba*, actual revizor școlar al județului Bihor, ca inspector școlar de circumscripție

la Inspectoratul școlar al regiunii Oradea-Mare, în locul Dlui Ioan Corbu Silaghi, care pe ziua de 1 Ianuarie a fost trecut ca inspector al școalelor secundare minoritare.

No. 2265—1924.

Ținerea sărbătorilor după călendarul îndreptat

Schimbările făcute în calendar au produs în unele locuri mici nemulțumiri, alimentate de oameni neînțelegători ori conduși de intențiuni rele. Cum școala este cea dintâi chemată să dea exemplul potrivit ordinului On. Minister al Instrucțiunii No. 136721—1924, invităm Corpul didactic primar să explice copiilor și tuturor credincioșilor, că îndreptarea calendarului nu schimbă întru nimic credința, datinile și obiceiurile strămoșești ale poporului și personal împreună cu copii de școală să participe la biserică în toate zilele de sărbătoare fixate prin calendarul îndreptat și să indemne copiii cu toate datinile și obiceiurile (colinde, sercevă, stea etc.) să se practice și pentru zilele arătate mai sus.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

No. 2279—1924.

Numirea Dlui Ioan Corbu Silaghi inspector școlar secundar

Comunicăm spre știre și conformare, că On. Minister al Instrucțiunii cu decizia No. 137573. din 18 Decembrie 1924, numește cu începere dela 1 Ianuarie 1925, pe *Dl Ioan Corbu Silaghi* actual inspector școlar pentru învățământului primar, în postul de inspector al școalelor secundare minoritare din această regiune afară de licee, de școale comerciale superioare, fiind însărcinat și cu controlul școalelor primare din această regiune.

No. 2283—1924.

Recomandarea rev. „Lumea Copiilor“

Recomandăm „Lumea Copiilor“ ilustrată pentru copii și tineret, care apare săptămânal la București sub direcțiunea d-lui G. Filip str. Câmpineanu 43, fiind o revistă, care este necesară și folositoare școlarilor înlesnind cetitul românesc.

No. 427—1924.

Medaliile încoronării

On. Minister al Instrucțiunii, pentru comemorarea încoronării M. M. L. L. a binevoit a trimite 150 medalii de a încoronării la 150 școli din județul nostru.

Medaliile s'au și distribuit școalelor respective, care le vor încadra sub sticlă și le vor afișa pe perețele școlar din sala festivă ori eventual în birou.

No. 8—1925.

Învățătorii să petiționeze la posturi

Potrivit ordinului On. Inspectorat școlar No. 11403—1924, punem în vedere învățătorilor detașați că intrucât dorese să ocupe posturile în comunele unde funcționează, în conformitate cu Art. 125 din nouă lege să ceară la timpul său transferare ori numire căci detașările cu sfârșitul anului școlar se vor sista.

No. 67—1925.

Registre școlare

Se aduce la cunoștință, că On. Minister al Instrucțiunii cu ordinul No. 119 206—1924, a binevoit a ne trimite un număr de registre școlare ce ne lipseau; deci învit pe învățătorii școlilor cari duc lipsă de registre să se adreseze acestui oficiu.

(ss) *Ioan Mango,*
revizor școlar.

Comitetul școlar județean al județului Sălaj

No. 58—1925.

Dispozițiuni privitoare la arendarea terenurilor școlare

Că completare la dispozițiile publicate în „Școala Noastră“ No. 13—1924 cu ordinul nostru No. 635—1924 mai jos dăm de-

Deciziunea On. Minister al Instrucțiunii „Administrația Casei Școalelor și a Culturii Poporului“ No. 43821 din 12 Decembrie 1924 spre *strictă conformare și executare* :

„Deciziune. — Noi, Ministru, secretar de Stat la Departamentul Instrucțiunii: Pentru completarea și precizarea unora din dispozițiunile Deciziunii No. 28834 din 27 August a. e. privitoare la arendarea terenurilor școlare. — Decidem, Art. 1, Art. 7 din Deciziunea No. 28834 se completează în modul următor: Evaluarea comisiunii și repartizarea terenului între învățători și învățătoare sunt verificate și aprobate de *comitetul școlar județean*. Dosarul pentru arendarea terenului, trimis comitetului școlar județean, va cuprinde: cererile învățătorilor și învățătoarelor; certificat dela perceptor, vizat de primărie, de terenul propriu sau dotal, ce posedă sau mai cultivă în arendă, sau sub altă formă, fiecare, eventual, soțul sau părinții (preoți și învățătorii vor arăta cât pământ bisericesc cultivă). certificatul dela primărie de numele și vârsta copiilor învățătorului și arătarea celor din școală; certificat de anii de serviciu în învățământ; încheierea comisiunii asupra prețului arendei. — Dacă un învățător se strămută dela școală, contractul de arendare al terenului se reziliază de drept după ridicarea recoltei.

Art. 2. În cazul când terenul nu se poate arenda învățătorilor școlii, se va da în arendă prin licitație publică. La licitația publică, se pot prezenta și învățătorii altor școli, dacă nu cad în prevederile art. 134 Nr. 9 al 2 din lege. Arendarea prin licitația publică se face la primărie, în prezența subvizorului școlar și se aprobă de comitetul școlar județean.

Art. 3. Arenda se plătește înainte de ridicarea recoltei. În caz de neplată, comitetul școlar e în drept să vândă recolta, să rețină arenda și să dea arendașului, restul din suma obținută. *Plata dărilor către Stat, județ, comună, pentru terenurile școlare cad în sarcina celor cari le cultivă.*

Art. 4. și cel de urmă — Domnul Administrator al Casei Școalelor și al culturii poporului este însărcinat cu aducerea la

îndeplinire a acestei Deciziuni. — Dată astăzi 12 Decembrie 1924. — Ministru, (ss) Dr. Angheliescu“.

Zălau, la 12 Ianuarie 1925.

No. 59—1925.

Intocmirea bugetelor pe 1925

Constatându-se din bugetele intrate până acum, că în mare majoritate sunt alătuite superficial: în legătură cu ordinul nostru No. 787—1924, publicat în revista „Școala Noastră“ No. 15—16 din 1924, invităm pe toții domnii secretari ai comitetelor școlare, ca la întocmirea bugetelor să se conformeze strict instrucțiunilor din numărul menționat mai sus (pag. 298) al revistei noastre, căoi altfel bugetele nu se vor lua în considerare.

În special atragem atențiunea tuturor, ca la fiecare exemplar de buget să se anexeze raport dezvoltător, *motivându-se* toate sumele prevăzute în buget.

Totodată punem în vedere comitetelor școlare, să prevadă în bugete necondiționat și sumele ce se realizează din arendarea terenurilor școlare, căoi altfel *aceste sume se vor înscrie din oficiu cu ocaziunea verificării bugetelor*, conform tabloului oficial de terenurile școlare.

Zălau, la 12 Ianuarie 1925.

No. 65—1925.

Membrii Comitetelor școlare rurale

În scopul controlării și verificării comitetelor școlare -- dacă sunt sau nu constituite conform regulamentului -- invităm toate comitetele școlare rurale din acest județ, să ne înainteze de urgență tabloul membrilor (1. Președinte, 2. Secretar, 3. membrii), arătând în dreptul fiecăruia și ocupațiunea.

Zălau, la 14 Ianuarie 1925.

Correspondența oficială

În numărul 15—16 1924 al revistei noastre, sub titlul: „*Administrația școlară*“ s’au dat instrucțiuni amănunțite asupra corespondenței oficiale, atrăgându-se atențiunea dnilor secretari ai comitetelăr școlare asupra acestor instrucțiuni.

Constatându-se însă, că unele comitete nu se conformează acelor instrucțiuni: *punem în vedere tuturor Comitetelor școlare, că rapoartele oficiale redactate altfel, decât în instrucțiunile amintite mai sus, nu vor fi luate în considerare.*

Zălau, la 14 Ianuarie 1925.

Prefect, Președinte:

Dr. Domșa.

Secretar:

Ioan Mango.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

COMITETUL DE REDACȚIE:

REDACTOR:

NICOLAE NIȘTOR.

MEMBRII:

**IOAN MANGO, GRAȚIAN CAPĂȚĂ,
SIMION OROS, EMIL POCOLA,
PETRU MODREANU.**

COLABORATORI:

*Victor Boțan, Valentin Cămpian, Gavril Cămpian,
Ioan Cioban, Ioan Codreanu, Ioan Gozman, Aurel
Iepurean, Teodor Ilea, Ioan Luca, Dumitru Măr-
gineanu, Ioan Mateiu, Gheorghe Matieșan, Gheor-
ghe Modreanu, Nicolae Oșian, Alexandru Pop (sub-
rev), Gheorghe Șimon și Pompeiu Țolca.*

Revista apare în 1-a și 15-a fiecărei luni, cu excepția lunilor de vară, pe 12—16 pagini.

Abonamentul pe 1 an pentru Corpul didactic 120 Lei, iar pentru Comitetele școlare și particulari 160 Lei.

Manuscrisele destinate pentru revistă se vor scrie ceteș și numai pe o față a hârtiei. Manuscrisele nu se înapoiază. Scrisori neplătite nu se primesc.

Redacția și Administrația:

Zălau, Biroul Revizoratului Școlar.